

Irimie Străuț : Insemnări despre cercul literar „Minerul“.

(pag. 2-a)

N. Irimescu : Intoarcerea lui Ocneanu Constantin. Scrisori către redacție.

(pag. 3-a)

Documentele adoptate de sesiunea Consiliului Mondial al Păcii —

Pentru asigurarea colaborării între toate statele Europei în scopul organizării securității lor colective.

Delegația R.P.R. la Conferința europeană în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

(pag. 4-a)

Este posibilă organizarea de înaintări rapide la minele din Valea Jiului

S-au scurs aproape trei ani de când în minele Văii Jiului s-a trecut la aplicarea metodei graficului ciclic. În cei trei ani de aplicare a metodei graficului ciclic minerii din minele bazinului nostru carbonifer au dobândit o uriașă experiență în direcția organizării ciclice a diferitelor lucrări miniere. Ei au învățat că nu e tot una să organizezi lucrul la întâmplare, după aprecierea brigadierului ori a responsabilului de schimb, sau să lucrezi după un plan directiv cunoscut din timp de către toți membrii brigăzii, adică după ciclogramă. Sute de mineri s-au convins că lucrând după metoda graficului ciclic productivitatea muncii crește și pe această bază cresc și salariile.

Tehnicienii și inginerii din Valea Jiului și-au îmbogățit și ei cunoștințele cu privire la organizarea lucrului ciclic. Inginerii și tehnicienii au învățat să întocmească ciclograme reale, științific documentate, care țin cont de realizările practicii înaintate. Mulți tehnicieni și ingineri, ca de exemplu tov. Ioan Mureșan de la mina Vulcan, Teodor Bulea de la mina Aninoasa, Ioan Tontea de la mina Petrila, se ocupă cu simț de răspundere de asigurarea condițiilor necesare îndeplinirii ritmice a ciclurilor programate.

Cu o lună în urmă a avut loc la Petroșani o consfătuire cu fruntașii aplicării metodei graficului ciclic de la toate minele din Valea Jiului. În cadrul consfăturii s-au elaborat și câteva măsuri cu privire la extinderea metodei graficului ciclic. Printre altele s-a prevăzut că pînă la 7 Noiembrie vor fi organizate la minele Lupeni, Aninoasa și Petrila cîte 10 înaintări rapide, iar la minele Vulcan, Lonea și Uricani cîte 5 înaintări rapide — toate după metoda graficului ciclic. De îndeplinirea acestui plan de măsuri cu privire la extinderea graficului ciclic răspund serviciile de producție ale minelor în frunte cu serviciul producției din cadrul Direcției Generale a Cărbunelui.

Deși ziua de 7 Noiembrie a trecut, iar acum sîntem la sfîrșitul lunii, la nici o mină nu s-a trecut la organizarea de înaintări rapide, care să constituie exemple mobilizatoare de productivitate și viteză lunară de înaintări. De asemenea sînt extrem de slabe perspective ca în cursul lunii decembrie să se înlătuiească acest plan.

Se pune întrebarea: pot fi organizate înaintări rapide la minele din Valea Jiului în numărul prevăzut de acest plan? Excludînd faptul că nu mai încap îndoială că tovarășii din cadrul Direcției Generale a Cărbunelui au studiat temeinic această chestiune și că toți cei prezenți la consfătuire au aprobat planul organizării de înaintări rapide în cunoștință de cauză, din rezultatele obținute în primele două decade ale lunii noiembrie de către numeroase brigăzi ciclice de înaintări se poate vedea că e posibilă organizarea de înaintări rapide. Din aceste rezultate se poate trage concluzia că brigăzile minerilor Iuliu Haidu, Alexandru Cozma, Toma Kăcso, Andrei Vizî și altele pot realiza cel puțin 50 metri liniari înaintare lunară în steril, iar cele ale minerilor Ștefan Kereseteși, Ilie Palotai, Nicolae Prisceanu, Iosif Kutași, Petru Spînu — cel puțin 70 metri liniari înaintare lunară în cărbune.

Nerespectarea angajamentului luat cu privire la organizarea de înaintări rapide se datorește lipsei de preocupare care se manifestă în prezent la serviciile de producție ale unor mine față de aplicarea și extinderea metodei graficului ciclic. Există tendința de a folosi responsabilul cu graficul ciclic de la mine în diferite munci, de la supraveghetor și pînă la dispecer, numai în munca de sprijinire a generalizării acestei metode nu. La Lupeni, inginerul responsabil cu graficul ciclic este folosit în unele cazuri ca dispecer, la Lonea ca supraveghetor la gaterul de tăiat scînduri, la Uricani ca supraveghetor pe haldă, la Petrila ca statistician pentru întocmirea diferitelor situații. La mina Lupeni este o atît de slabă preocupare față de metoda graficului ciclic din partea serviciului producției (șeful serviciului tov. ing. Gheorghe Sîn) încît nici măcar situația realizării ciclurilor pe cea de a doua decadă a lunii la brigăzile existente n-ă fost întocmită pînă la data de 25 noiembrie.

Inițierea de înaintări rapide ca și extinderea și la alte lucrări a metodei graficului ciclic este o sarcină care trebuie tradusă în viață, pentru că este menită să contribuie la îndeplinirea planului anual la toți indicii la crearea condițiilor pentru ca în anul 1955 sarcinile planului de producție să fie îndeplinite din prima zi. Directorii minelor și inginerii șefi, în special de la minele Lupeni și Petrila, au datoria de a se ocupa personal de îmbunătățirea activității serviciilor de producție, de întrebunțarea responsabililor cu graficul ciclic potrivit cu atribuțiile lor și de întărire a autorității acestora în fața conducătorilor sectoarelor. Trebuie ajutat și serviciul producției din cadrul Direcției Generale a Cărbunelui.

Organizarea de înaintări rapide face parte din programul de măsuri al Comitetului regional de partid cu privire la sporirea producției de cărbune în Valea Jiului. Organizațiile de partid de la mine, și sub conducerea și îndrumarea acestora organizațiile sindicale, U.T.M. și A.S.I.T., trebuie să militeze pentru ca acest program de măsuri să fie înlătuiețit fără întîrziere. Organizațiile de partid nu trebuie să tolereze nepăsarea față de aplicarea metodei graficului ciclic nici la conducerea administrativă, nici la organizațiile de masă.

Să trecem neîntîrziat la organizarea de înaintări rapide la fiecare mină din Valea Jiului! Cadre, experiență și utilaje avem pentru aceasta!

DIN VALEA JIULUI

O secție fruntașă

Zilele trecute, la preparația Petrila a avut loc o consfătuire de producție la care a luat parte majoritatea muncitorilor din întreprindere. Cu acest prilej s-a făcut analiza muncii secțiilor din cadrul preparației, pe ultimele patru luni. În urma analizei, tov. Iosif Balogh, președintele comitetului de întreprindere al

preparației, a înmînat secției carbonizare, drapelul de secție fruntașă pe preparație.

Colectivul secției carbonizare de la preparația Petrila și-a realizat planul la semicox în ultimele patru luni în proporție de 102—111 la sută. Muncitorii secției de carbonizare au fost felicitați de co-

lectivul întreprinderii și de către organizația de partid din cadrul preparației. Numeroși muncitori au primit diplome de onoare. Printre cei care au primit diplome de onoare sînt și tov. Ioan Bezan, Alexandru Cosma, Teodor Cosma, Ludovic Novac, Petru Țigu, Matei Bokos și Elena Parcsay.

La întreprinderea de industrie locală „6 August”

La aprovizionarea populației muncitoare din Valea Jiului cu diferite bunuri de larg consum contribuie în mare măsură și colectivul întreprinderii „6 August” din Petroșani. De la începutul anului și pînă la 25 noiembrie, muncitorii întreprinderii de industrie locală au livrat comerțului de stat un număr de 165 garnituri mobilă de bucătărie, 10 garnituri cameră combinată, 75 bucăți dulapuri și 245 bucăți somiere.

Necesitățile gospodinelor din Valea Jiului au fost în bună

parte satisfăcute prin obiectele de uz casnic produse de întreprindere. S-au executat peste 800 de găleți de apă și 450 de cazane pentru rufe. De asemenea, s-au produs diverse obiecte din lemn în valoare de 81.000 lei.

În ultimile luni, întreprinderea „6 August” mărind secția de tapițerie a executat lucrări de tapițerie în valoare de 24.000 lei. Aici s-au lucrat, printre altele, peste 600 de saltele.

Aprovizionîndu-se cu materialul necesar pentru confec-

ționarea plapomelor, întreprinderea „6 August” caută să lărgască producția acestui sortiment cerut de oamnei muncii.

Venind în ajutorul țărânilor muncitoare colectivul întreprinderii a confecționat și un număr însemnat de căruțe.

Colectivul întreprinderii „6 August” este hotărît ca pînă la sfîrșitul anului să satisfacă în și mai mare măsură cu bunuri de larg consum cerințele populației muncitoare din raion.

Răsplată a muncii rodnice

În întrecerea socialistă pentru o producție sporită de cărbune, numeroase brigăzi de mineri de la mina Aninoasa au obținut în cursul lunii trecute succese deosebite. Datorită acestui fapt minerii din aceste brigăzi au primit salarii sporite.

Fruntașul în întrecerea so-

cialistă Gherasim Prață, de exemplu, care lucrează după metoda graficului ciclic a primit un salariu de peste 2000 lei. Salarii sporite au realizat și alte brigăzi de mineri. Printre acestea se numără cele conduse de minerii Aurel Cristea, Mihai Tucaciuc

și Vasile Mănăilă care aplicînd în munca lor metodele sovietice, au primit salarii de peste 1900—2466 lei.

În prezent minerii de la mina Aninoasa își sporesc eforturile în întrecerea socialistă pentru a obține noi și însemnate victorii în lupta pentru mai mult cărbune.

Din țara constructorilor comunismului

In orașele înfloritoare ale Țării Sovietice

S-au mutat în case noi

În ajunul celei de a 37-a aniversări a Marelui Octombrie, sute de familii de oameni ai muncii din Minsk s-au mutat în casele noi date în folosință în așezările muncitorești ale uzinei de automobile, uzinei de tractoare, uzinei de rulmenți, fabricii de gips și combinatului de lînă pieptănată. Blocurile de locuințe de pe bulevardul Stalin, de pe străzile Engels, Gorki, Frunze și din raionul Pieței Rotunde și-au primit de asemenea noii locatari.

Pentru tinerii care lucrea-

ză în întreprinderile industriale ca și pentru studenții de la diferite instituții de învățămînt, au fost construite noi cămine. Astfel 800 de studenți s-au instalat în noul cămin al Institutului Politehnic „Stalin” din Minsk. Cămine bine amenajate au primit elevii școlii medii tehnice de telecomunicații și muncitorii trustului de construcții nr. 1.

Tot mai multe lumini electrice se aprind seara în noile case confortabile, construite în capitala Bielorusiei.

Hotelul „Leningrad”

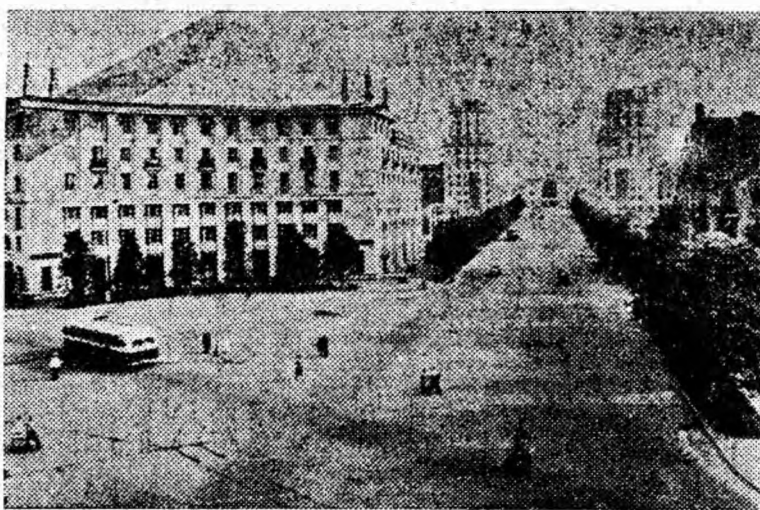
Recent, la Moscova a fost dată în exploatare noua clădire cu 20 etaje a hotelului „Leningrad”, construită în Piața „Komsomolskaia”, în apropiere de trei dintre cele mai mari gări — Iaroslavl, Leningrad, Kazan.

Hotelul are 350 apartamente cu una, două sau trei camere. Să intrăm într-un apartament cu trei camere: Un salon, cabinet, dormitor, mobila este din lemn de nuc, iar parchetul acoperit cu covoaie frumoase. Pe o măsută se vede un televizor, cu marca „Tamp”, iar alături o pianină.

La fel de confortabil sînt amenajate și celelalte apartamente ale hotelului... Oricare apartament, independent de mărimea lui, are baie, duș, telefon, radio. În fiecare din primele șase etaje ale clădirii există cîte două saloane. La etajul doi a fost amenajată o „grădină de iarnă”, cu palmieri și flori.

Din sala centrală, frumos aranjată, se poate trece, urcînd scara largă de marmură albă, în restaurant și cafenea.

În noul hotel călătorilor le este asigurat tot confortul. Ei mai au la dispoziție un oficiu poștal și de telegraf, o casă de economie, un chioșc de ziare, o frizerie și alte servicii.

Minsk : Strada Kirov

Pentru cei mici

LA TEATRUL DE PĂPUȘI

G.H. SACMARI

*Azi la grădiniță-i zarod,
Vezi, copiii jucăuși
Merg să vadă piesa nouă
De la teatrul de păpuși.*

*Blondul Geza, lingă ușă.
Grav ca și un profesor,
Despre piesele văzute
Povesteste „puștilor”.*

*Dintre toți mai curioasă
Mica Sanda, lingă el,
Despre toate îl întreabă
Și pace nu-i dă ae fel.*

*Geza n-a ntrerupt povestea
Nici pe drum când au pornit,
Și cei mici, aflând atâtea,
Mișcă pașii mai grăbit.*

*Iată-i înfirșit la teatru.
Toți în bănci s-au așezat.
A-nceput acum orchestra.
„Auzi? Gongul a sunat!”*

*Ici pe scenă se perindă
Făt-frumos pe șargu-i cal
Și Ileana Cosânzeana
Din castelul de cristal.*

*Iepuri, urși, cinteze, vulturi,
Muma codrilor cea rea,
Mici pitici cu barbă lungă,
Forfecata rindunea*

*Toată lumea minunată,
Din povești, se află-aici
Și-o privesc cu luare-aminte
Spectatorii noștri mici.*

*Ochi-s plini de incintare.
Că-s la teatru, au uitat.
Ei trăiesc acum aevea
Basmul asta minunat!*

*S-a închis acum cortina
Și din sală au ieșit.
Senda-i spune-ncet lui Geza:
„Ce păcat că s-a sfârșit”.*

*Către casă, în mici grupuri
Copilașii au plecat
Și discuții, „foarte-aprinse”
Despre piesă s-au iscat.*

*Unii spun c-ar vrea să aibă
Gheoga-n aur ferecată,
Alții-ar vrea să aibă calul,
Alții spada fermecată.*

*Fiecare după gustu-i
Ar dori cite ceva.*

*Insă toți doresc să piară
Muma codrilor cea rea.*

*Sanda a ajuns la poartă.
Geza-i spune „seară bună”
Și pornește către casă
Cu alți copii împreună.*

*A intrat în casă Sanda
Și de bine ce-ă sosit,
Fără să măi piard-o clipă,
S-a pus pe sporovădit.*

*Bunicuțul, moș Ilie,
Ține-n brațe nepoțică
Și-i atent nevoie mare.
Tăce nu spune nimica.*

*Sanda crede că bunicul
Nici o vorbă n-a scăpat
Dar lui moș Ilie gândul
Mult în urmă i-a zburat...*

*El vede pe Iliuță
Mic, cât Sanda, zgribulit.
Roade-o coajă amăruie
Mama astăzi n-a gătit.*

*Tata nu are de lucru,
Mina e închisă iar
Și în casă frigul crește.
Din tavan cad picuri, rar...*

*„Spune-ți place, tată mare?”
Vesel Sanda l-a ntrebat.
Tresărind, o strînge-n brațe...
„Da”, moșneagul a-nghinat.*

*Mingind cășorul Sandei,
Mina-i șade o clipită
Și purtat de gânduri zise:
„Ce pruncie fericită!”*

Insemnări despre cercul literar „Minerul”

Un cerc literar poate fi o adevărată școală pentru începătorii pe tărîmul literaturii, școala viitorilor scriitori. De aceea se cuvine ca astăzi, mai mult ca oricînd, să dăm atenția cuvenită acestor pepiniere în care majoritatea mlădițelor dau primii muguri.

În curînd se împlinesc patru ani de cînd la Petroșani s-a înfiripat cercul literar „Minerul”. În acest răs-limp, el a reușit în bună parte să stimuleze și să dezvolte preocupările literare ale multor tineri poeți și prozatori din Valea Jiului. Nu se poate nega faptul că o serie de elemente talentate ca Elly Zeller, Teodor Brădescu, Eugen Cîmpeanu, Gheorghe Sacmari, Gheorghe Botez și mulți alții ale căror nume au început să devină cunoscute datorită lucrărilor publicate, difuzate de stațiile de radioficare sau recitate de membrii echipelor artistice de amatori, au ajuns la lucrări poetice valoroase, tocmai prin sprijinul și îndrumarea pe care le-au primit din partea cercului literar „Minerul”. De asemenea, nu trebuie să neglijăm faptul pozitiv că prin activitatea acestui cerc literar au fost promovate o serie de lucrări de proporții, cum ar fi piesele într-un act „Brigadierii” de Jean Tomescu, „Așa-s copiii” de E. Zeller, „Întorcerea lui Vasii” și „Zile de august” de C. Beiu etc., precum și o serie întreagă de piese pentru cei mici, unele reprezentate deja pe scena teatrului de păpuși din Petroșani.

În ședințele de cerc problemele sînt ridicate just, munca de îndrumare vedește competență, iar membrii cercului merg pe linia unui ascutit spirit critic și autocritic. Acest lucru s-a putut observa și atunci cînd s-a pus problema excluderii din cerc a lui Ion Chiraș, plagiator, față de care membrii cercului au luat poziție hotărîtă.

O inițiativă valoroasă o constituie faptul că o serie de tovarăși ca Gh. Sacmari, Alex. Botoșeanu, Ion Ligi ș. a. membri ai cercului literar, au fost antrenați la redactarea textelor pentru repertoriul brigăzilor artistice de agitație ale sindicatelor din Valea Jiului. Oamenii muncii s-au obișnuit de-acum să aștepte cu interes emisiunile centrului local de radioficare, în care se transmit lecturi literare ori emisiunea de satiră și umor „Pernița cu ace”, în mare măsură întocmită de membrii cercului literar „Minerul”.

Exemple pozitive ar fi numeroase, însă nu trebuie neglijat faptul că în activitatea cercului s-au manifestat și se manifestă încă o serie de lipsuri. De la un timp munca cercului a luat un caracter închis, limitat, care nu poate duce decît la îndeapă-

țarea de realitate. Ca o reliefare a acestui lucru, e faptul că ședințele de creație artistică sînt ținute cu un număr scăzut de membri, aceiași întotdeauna. Membrii noi vin la cerc în-tîmplător, deoarece conducerea cercului nu manifestă suficientă preocupare pentru lărgirea activității scriitoricești, pentru descoperirea de noi și noi elemente talentate, care incontestabil se găsesc în Valea Jiului.

Cu toate că munca de îndrumare se duce în general just, neglijînd faptul că în ultima vreme a cam slăbit în-vățămîntul, activitatea organizatorică e ca și inexistentă. Tov. T. Brădescu, responsabil cu această problemă, cit și ceilalți tovarăși din conducere, n-au mers niciodată prin întreprinderi, instituții, școli etc., cu preocuparea specială de a descoperi elemente capabile să scrie. Munca de lămurire pentru menținerea vie a interesului față de cerc nu se duce nici cu membrii mai vechi, care participă rar la ședințe. Conducerii, și în special responsabilului cercului, tov. C. Beiu, îi revine sarcina de a trece hotărît la lărgirea și adîncirea activității, prin atragerea de noi talente, prin întărirea disciplinei. Conducerea trebuie să lupte neîncetat împotriva permanenței fluctuații care s-a manifestat pînă în prezent în cadrul cercului.

Pe bună dreptate se pune întrebarea: de ce unii tovarăși ca tinărul și talentatul inginer Dorel Dorian de la Petroșani ori inginerul Carol Katz de la Filatura Lupeni, profesorul Dumitru Susan și studentul Valeriu Lușan, tov. Vasile Rogobete de la truș-tul 7 construcții sau tov. Ciocîrlie de la mina Petrița încă nu sînt membri ai cercului literar „Minerul”? De ce în momentul de față nu sînt antrenați în munca de creație literară, în suficientă măsură, studenții, elevii, muncitorii și minerii din Valea Jiului? De ce unii membri ai cercului ca gospodina Ileana Piper, muncitorul Iosif Gundel, M. Drăguș, Vasile Ungureanu de la Lonea, P. P. Delamoșna de la Vulcan, studentul Mircea Felea, care pot scrie frumoase reportaje literare, nu sînt lămurii stăruf-tor și cu răbdare să nu lipsească de la ședințele de lucru, fiindcă această dăunează activității lor? Se pot da multe răspunsuri, însă este cert că cel mai apropiat de adevăr arată că toate acestea se datoresc numai și numai muncii insuficiente dusă de conducerea cercului. Pentru lichidarea ei s-a făcut un pas prin seara literară ținută nu de mult în fața unui numeros public la Teatrul de stat din Petroșani, dar aceasta e doar începutul. E bine ca astfel de seri să se țină cit mai des și în alte localități ale Văii Jiului. Acest lucru va mări prestigiul cercului literar, va trezi interesul acelor care au înclinații

pentru literatură, fapt care-i va determina să vină la ședințele de lucru ale cercului.

În altă ordine de idei, vorbind de slăbiciunile cercului literar „Minerul”, trebuie spus că acestea nu se datoresc numai conducerii sale, ci, într-o mare măsură, și secției culturale a Sfatului popular raional Petroșani, care dovedește o totală lipsă de preocupare în această direcție. În planurile secției nu se găsește un singur cuvînt despre cercul literar. Este necesar ca pe viitor secția culturală a Sfatului popular raional, respectiv tov. Bătrîncea, să considere de datoria sa să sprijine din toate puterile munca de lărgire a sferei de activitate a cercului literar, să descopere și să orienteze spre cercul literar elemente talentate din rîndurile oamenilor muncii de la sate, cerînd în această privință concursul căminelor culturale.

Revenind la analiza activității cercului, trebuie să amintim că în ultimul timp se observă în cadrul său o tendință de unilateralizare a creației artistice. Funcționînd în cadrul Teatrului de stat din Petroșani, cercul și-a canalizat munca mai ales în jurul creației dramatice originale. Lup-ta pentru stimularea dramaturgiei este o chestiune de mare importanță, dar ea nu trebuie să ducă la lichidarea altor genuri literare, cu multă valoare agitatrică, cum ar fi poezia sau proza literară, cu speciile sale reunite în „literar scurt” ca momentel, meda-lionul literar, schița, pamfletul, reportajul literar, portretul, povestirea și nuvela. Iată, de pildă, în ultimele ședințe de creație s-au citit 4 piese de teatru, 3 poezii, și nici măcar o singură lucrare în proză. Aceasta e o tendință dăunătoare și de aceea socotim necesar să se dea mai multă atenție promovării „genului scurt”, care mai ușor poate să-și găsească spațiul cuvenit în coloanele ziarelor sau revistelor noastre, lucru care convine și autorilor, deoarece credem că fiecare vrea să-și vadă lucrarea tipărită. E necesar, de asemenea, să existe în mod deosebit preocuparea de a orienta membrii cercului mai mult decît pînă acum spre viața și problemele specifice Văii Jiului. Încă prea puțini din tinerii scriitori locali își caută motive de inspirație izvo-rite din muncă și lupta harnicilor noștri mineri, constructori de frunte ai socialismului în țara noastră.

Îmbunătățindu-și zi de zi munca, cercul literar „Minerul” din Petroșani, prin tinerii și entuziaștii săi mînuitori ai condeiului, are largi posibilități să-și îndeplinească menirea sa de factor culturalizator și agita-toric în viața nouă a Văii Jiului.

IRIMIE STRAUT,

Literatură în limbile minorităților naționale

Minoritățile naționale din țara noastră dispun de numeroase ziare și reviste, de o bogată literatură beletristică și științifică, în limba lor maternă.

Revistele literare în limbile minorităților naționale, editate de filialele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., dezbăt în paginile lor probleme importante din actualitatea literară și artistică și popularizează creațiile scriitorilor din limbile minorităților naționale, alături de cele ale scriitorilor romîni.

Revista săptămînală „Utunk” (Drumul nostru), organ în limba maghiară al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a sărbătorit în luna iulie apariția celui de al 300-lea număr și 8 ani de activitate. În tot acest timp, revista, care apare la Cluj, a adus o mare contribuție la dezvoltarea literaturii în limba maghiară din țara noastră. Stimulînd pe creatori și popularizînd opere literare noi, ea a ajutat prin critică constructivă pe scriitorii de limbă maghiară. În afară de materiale de critică literară, revista „Utunk” publică nuvele, poezii, fragmente de

romane sau reportaje ale scriitorilor de limbă maghiară din țara noastră ca: Asztalos Istvan, Horvath Istvan, Kovacs György, Sütő Andras, Horvath Imre, Létay Lajos, Majtényi Eric, laureați ai Premiului de Stat. Un mare merit al revistei este și descoperirea de tinere talente scriitoricești cum sînt: Kányadi Sandor, Szekely Janos, Fodor Sandor și alții.

În vara anului 1953 a apărut la Tg. Mureș primul număr al revistei literare „Igaz Szo” (Cuvîntul adevărat), editată de filiala din Regiunea Autonomă Maghiară a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. În coloanele acestei reviste cititorii găsesc, alături de lucrările celor mai cunoscuți scriitori de naționalitate maghiară din R.P.R., traduceri din operele scriitorilor romîni, cronici, recenzii, reportaje.

Pentru a strînge și mai mult legăturile cu masele largi de cititori, colectivul revistei „Igaz Szo” organizează numeroase serate literare. Astfel de serate literare se vor desfășura în curînd la București, Tg. Mureș, Cluj și în alte centre culturale din țară. Prima serată din acest ciclu va avea

loc la București în ziua de 27 noiembrie, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, unde scriitori și artiști de seamă romîni și maghiari vor discuta împreună despre problemele creației literare în țara noastră.

Cu fiecare număr nou care apare, almanahul în limba germană „Banater Schrifttum” (Scriisul bănățean) al filialei din Timișoara a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. cîștigă tot mai mult prețuirea cititorilor de naționalitate germană din țara noastră.

Pe lîngă lucrări în versuri și în proză ale scriitorilor de limbă germană din R.P.R., almanahul publică și fragmente din operele clasice romîni și germani, traduceri din literatura rusă și sovietică. În cadrul unei rubrici speciale, almanahul tratează probleme din literatura și arta minorității naționale germane din țara noastră. Printre numele poezilor și prozatorilor de limbă germană desîntîlnite în paginile almanahului se numără cele ale poezilor Franz Liebhard, Franz Johannes Bulhardt, Lotte Berg, Heinrich Simonis, ale prozatorilor Anton Breitenhofer, Michael și Erich Pfaff și multe altele.

ÎNTOARCEREA LUI OCNEANU CONSTANTIN

De către sală de apel răsună zvon înalt de voci :

— Da ce sîntem noi să ne poarte așa? N-avem nevoie de alt ort... Ce cărbune, ce cărbune, parcă ne sperie cu asta? Lucrul în piatră e tot alt de principal — se răstăea cineva cu glas pițigăiat.

— Așa-i, ce mai — îl aproba o voce profundă. Să-mi spună cei de la frontale dacă fără deschideri se mai poate ajunge la strat? Hai, să văd!

— Da, da, drept zici... Pînă-i hăul n-apuci să dai de cărbune dacă n-ai gătat lucrările de pregătire. Și-un copil o știe...

— Vezi?

— No, hai atunci înăuntru.

— Haideți cu toții.

Ușa sediului U.T.M. de la mina Lupeni fu bufnită la perete. În cadrul ei apără chipul lui Kutăși Iosif, care trecu pragul, cu mai toată brigada bulucită în urma sa. Oamenii se vede că trebuiau să intre în șut, că erau toți îmbrăcați în haine de protecție, cu căștile pe cap și lămpile, care aninate de-o gaică a bluzii, care ținute în mînă, care dăndăniind la sold.

Brezeanu, secretarul Comitetului U.T.M., ridică mirat fruntea la ei din dosul biroului, lăsînd baltă hîrțile pe care se vede că le răsfoise pînă atunci.

— Ce-i, iară s-a întimplat ceva?

Oamenii se-nghiontiră între ei, mai făcără cîțiva pași înăuntru și închiseră ușa. Kutăși întrebă cu-o vorbă acră :

— Cum, nu știi nimic?

— Eu... nu, ce să știu?

Omul pufni și se așeză răscrăcănăt pe un scaun de aproape.

— Iacă, bucurie! Au început să ne poarte din nou dintr-un loc în altul. Ne-au dat de la I B la IV...

Un brigadier mărunțel, nu chiar tînăr de tot, își făcu loc cu coatele printre ceilalți și, răsărind în față, cu o cușmă mai mare decît el, sări cu vorbă repezită, puțin sisiiată de emoție :

— O să se întimplă iar că măi anii trecuți, cînd o serie de maistri luau peste picior brigăzile utemiste, zicînd că n-or fi în stare de nimic! Da'care nu le-am dat peste nas, arătîndu-le că n-au dreptate? Cine s-au dovedit de atunci că-s oameni de cuvînt — ei sau noi? Eu știu că noi, fiindcă sub normă n-am fost încă și tot primii ne-am arătat la aplicarea celor măi noi metode de lucru, chiar cînd bătrînii dăduseră înapoi... Atunci ce vor cu noi? Eu unul în cărbune

n-am chef să lucru, m-am învățat la piatră și basta!

— Da, drept zice, mormăi cineva mai din fund, de pe lîngă ușă.

Brezeanu nu-l auzi, se uită parcă a mirare la cel care vorbise pînă acum, parcă pradă unui gînd tainic.

— Uite ce-i, tovarăși, pînă una, alta luați loc... Și să nu ne aprindem, să judecăm așa cum fac utemiștii adevărați și să ne lămurim. Ce ziceți? E bine așa? Ce zici, tovarășe Ocneanu? — îl pironi el cu privirile pe mărunțelul cu cușma, care nu-și afla astîmpăr.

Acesta vru să-i răspundă, ridicînd mîna, dar apoi se răzgîndi și-o lăsă să-i cadă, greoaie pe lîngă corp.

Răspunse doar Kutăși, șeful brigăzii, în numele tuturor.

— E bine așa! Chiar de-aia am venit doar; ca să ne lămurim.

— Eu n-am ce să mă mai lămuresc, is lămurit de-ajuns, răsună vocea surdă a lui Ocneanu.

— Bine, să vedem...

Oamenii se așezară care pe unde nimeriră, pe cele cîteva scaune, pe bănci... Doar Ocneanu rămase în picioare, rezemat de marginea stelajului din colț.

— S-aud!

De către clădirea sură a preparăției, se auzi parcă înecată sirena, care vestea oamenilor ora 13. Căruțoarele erau de acum rînduite la gura minei. O parte se și umpluseră cu minerii ce trebuiau să intre în șutul de după masă, cînd Brezeanu începu să le vorbească brigadierilor nemulțumiți

★

Timpul s-a scurs aproape pe nesimțite. Pînă la plecarea ultimului cărucior erau doar cîteva clipe și cei din brigada lui Kutăși încă nu intraseră în șut. Clopoțelul minusculei locomotive de mină dădu semnalul de plecare, cînd se iviră și ei. Se urcară din mers. Dar un ochi ager dacă s-ar fi uitat bine printre ei ar fi văzut că unul lipsește. — Acesta era Ocneanu Constantin. El plecase de la sediul U.T.M., prin sala de apel, ieșind în strada pietruită, cu capul prins ca într-o viltoare. Nu voise să ieie în seamă vorbele lui Brezeanu, refuzînd să intre la noul ort și acum pășea spre casă fără să privească oamenii ce treceau grăbiți pe lîngă el. Se ținu de gardul de beton a curții mînei pînă mai să treacă de scările de lemn, care urcau pieziș dealul Ștefanului, printre salcîmii dezgoliți de frigul toamnei și de pișcătura primei zăpezi. În dreptul lor coti și primele

scări le urcă aproape automat, propîndu-se în parapetul improvizat dintr-un cablu de funicular. Mîntea-i fu lovită de-o puzderie de gînduri, amestecate cînd cu frînturi de aduceri aminte de pe meieagurile îndepărtate ale Breteniului, satul copilăriei și-a anilor să-i grei, cînd cu amintiri din proaspăta discuție cu secretarul U.T.M. cînd cu imaginea familiei sale, în care se amestecau parcă și ortacii de abataj.

Parcă-l vedea pe popa Bejan la care se spetise ani îndelungați în copilărie, ca slugă „mică”, alături de cele 7—8 slugi „mari”, printre care se numărau și frații și mama sa, după ce-i murise tatăl dintr-o rană primită încă de la „bătaia ai mare din șaișpe”. Imaginea popei se șterse ca un strigoi, departe, în trecutul îndepărtat, alungat de figura dojenitoare a lui Brezeanu. „Și ce, v-ați speriat dintr-o dată — parcă-i auzea vocea — ori ați uitat disciplina de tineri comuniști?! Nu vedeți că la mina noastră e o spîrtură acum pe care trebuie s-o umplem? Voi sînteți ca niște brigăzi de șoc, trimise pe frontul cărbunelui... Asta-i o mare cinste pentru voi... Trebuie să răspundeți cu entuziasm și voi...” Uite, acum nici vocea lui Brezeanu nu se mai aude. Cu ochii minții își văzu ortacii, privindu-l parcă stăruitor, tăcuți, și printre ei fețele iubite ale copiilor săi Ileana și Constantin. Acestea se depărtară și iar văzu pe popa Bejan, iar auzi vocea secretarului...

Purtat de gînduri nici nu observă că urcase deja dealul, ajungînd la primele case din strada a IV-a ale coloniei Ștefan, unde locuia. Se opri lîngă cuptorul din marginea povîrnișului deschis către mină și-și întoarse ochii înapoi. Două femei ce tocmai coceau pîine la cuptor, îl văzură cutremurîndu-se de un gînd neașteptat, care i se citi pe față.

— „Ce-o fi cu mine? Ortacii mi-s în șut, iar eu — acasă. Ce-o să-mi zică nevasta? Că-s un nenorocit de dezertor... Stai...” dădu să se repeadă pe povîrniș, înapoi, la mină, la ortacii săi. Tîrziu. De departe, de către Filatură, răzbătu sunetul sirenei care-i anunța ceasul 14. Tovarășii să-i începuseră de acum lucrul. Își dădu seama că nu mai are rost să meargă.

— „Nu-i nimic, o să intru în șutul de noapte. Dezertor n-am să fiu... O să-mi pot privi și mai departe cînsit tovarășii în ochi. Nu mă speriu de greutăți; Ocneanu Constantin niciodată nu s-a speriat de greutăți!”

N. IRIMESCU

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

„Claie peste grămadă”

Zi de zi sosesc în Valea Jiului numeroase vagoane cu var, ciment, cărămizi, nisip, necesare șantiierelor de construcții. Din aceste materiale constructorii clădesc noi blocuri de locuințe pentru mineri.

În loc ca aceste materiale, pe măsură ce sînt descărcate din vagoane, să fie transportate pe șantiere, sînt lăsate „claie peste grămadă” în tranzitele gării de nu mai poți alege cărămida din nisip, nisipul din ciment, etc. Astfel, în tranzitul gării

Petroșani stau sute de mii de cărămizi, grămezi de ciment, movile de nisip înghețat. Aici mai există o macara „Portal” cu ajutorul căreia să se containerizeze transportul cărămizilor, ca și silozuri înzestrate cu bandă transportoare.

Cu toate acestea, în tranzitul din Petroșani nu se face, nici din greșeală, containerizarea cărămizilor, iar nisipul este împrăștiat și călcat în picioare și de mașini, în loc să fie depozitat în siloz. Starea de lucruri

de pe linia 19 ne încurcă mult în muncă și pe noi ceferiștii, cînd e vorba să manevrăm vagoanele cu materiale sau cele goale pe această linie.

Oare le place tovarășilor de la baza de materiale felul cum arată tranzitul gării Petroșani? De ce nu ia măsuri conducerea trustului 7 construcții împotriva celor vinovați de această stare de lucruri?

N. POTCOAVA
corespondent

Transportul cărbunelui la locuințele minerilor — o problemă care trebuie urgent rezolvată!

Zilele trecute mi s-a terminat cărbunele. De aceea, m-am dus la depozitul de cărbune din Petroșani ca să cer să mi se trimită mai repede cărbunele, pentru care am un bon achitat de cîteva luni. La depozitul de cărbune am găsit mare zarvă: mulți alți mineri, muncitori, gospodine, cereau insistent șefului depozitului tov. Taur, ca să le trimită și lor cărbunele scris mai demult. Șeful depozitului ridica neputincios din umeri.

— Vi l-ași trimite bucuros, dar n-am destule mijloace de transport. Și, cu roaba nu pot să duc la fiecare

Intr-adevăr, după ce am stat și am socotit, am văzut că avea dreptate. Zilnic la acest depozit sînt repartizate 1 autocamion de 4 tone și 2 căruțe pentru transportul cărbunelui. Mașina face zilnic 6 drumuri, deci duce 24 tone de cărbune. De asemenea, căruțele fac zilnic 5 transporturi, deci încă 10 tone, sau în total 34 tone cărbune pe zi. În schimb la acest depozit sînt 1800 bonuri de cărbune ai căror proprietari tot așteaptă zădărnice cărbunele. Chiar dacă nu s-ar mai scrie alte bonuri, cu mijloacele actuale de transport sînt necesare 2 luni de zile pentru a duce tot cărbunele

scris pînă acum la domiciliul minerilor.

Pentru buna desfășurare a muncii de transport la acest depozit sînt necesare cel puțin 3 autocamioane pe zi, plus căruțele. Pentru aceasta conducerea I.L.L.V.J.-ului (director tov. Varga) și conducerea Direcției Generale a Cărbunelui (director cu problemele gospodărești tov. Alex. Cosma) trebuie să ia de urgență măsuri pentru completarea parcului de vehicule de transport la depozitul de cărbune din Petroșani.

P. MUNTEANU
miner, mina Petrila

Apariția în limba romină a lucrării lui F. Engels „Dialectica naturii”

În Editura de stat pentru literatură politică a apărut în traducere rominească lucrarea lui Friedrich Engels „Dialectica naturii” (420 pag., 14,50 lei) — una din nemuritoarele opere clasice ale materialismului filozofic marxist. „Dialectica naturii” cuprinde o profundă cercetare filozofică a istoriei științelor naturii și a matematicii, o analiză marxistă a problemelor fundamentale ale științelor naturii.

Multe din tezele formulate de Engels în „Dialectica naturii” au anticipat cu multe decenii dezvoltarea ulterioară a științelor naturii.

Traducerea în limba romină a „Dialecticii naturii” constituie un eveniment al vieții ideologice din țara noastră.

Roadele muncii

În vara acestui an, numeroase gospodine din Valea Jiului au cultivat în grădinile de pe lîngă casele lor, diferite legume și zarzavaturi, nelăsînd nici un petec de pămînt nelucrat. Aceasta le-a adus o serie de avantaje. Cultivîndu-și grădinile proprii, ele au economisit timp și bani prin faptul că n-au mai trebuit să meargă la piață pentru a cumpăra cîteva firicele de salată, pătrunjel, ceapă etc. Avantajul lor cel mai mare a fost acela că în toamnă, multe din ele au obținut recolte frumoase.

Cu multă dragoste și-a îngrijit straturile de ceapă, morcovi și altele, tov. Iuliana Szabo din Lonea. Munca depusă de ea în vară pentru cultivarea de legume și zarzavaturi, n-a rămas fără rezultat. Această gospodină a obținut 200 kg. ceapă, 250 kg. morcovi și alte produse din grădina ei, fără a socoti consumul propriu din timpul verii.

De cultivarea terenului de pe lîngă casa ei s-a preocupat și tov. Maria Mikloș din Petroșani. Acum, cele 900 kg. cartofi, 300 kg. varză, 10 kg. mac, sînt binevenite pentru aprovizionarea de iarnă a familiei ei.

Exemple de acest fel se pot da multe. Gospodinele Ana Petruș, Cornelia Kando, Magda Biro, Leontina Jurca și altele, au reușit să cultive între 100—150 kg. varză, 100—300 kg. cartofi, pînă la 50 kg. morcovi și diferite alte produse legumicole.

Aceste rezultate trebuie să constituie pentru fiecare gospodină un îndemn în munca de sporire a bazelor locale de aprovizionare a oamenilor muncii din Valea Jiului cu legume și zarzavaturi în anul viitor.

Muncă voluntară

Dornici de a contribui la îndeplinirea sarcinilor de plan la producția de cărbune, elevii școlii profesionale din Lupeni s-au angajat, la îndemnul organizației U.T.M., să muncească voluntar la încărcarea și transportarea cărbunelui. Și acest angajament a fost tradus în viață.

Astfel, în ziua de 21 noiembrie a.c., un număr de 84 elevi, ai școlii profesionale de cărbune Lupeni au prestat 668 ore muncă voluntară la mină, reușind să încarce 60 tone de cărbune și să transporte în abataje 58 tuburi de aeraj și 23 stîlpi pentru armare.

S-au evidențiat cu acest prilej elevii Ioan Badea, Dumitru Burtea, Gheorghe Croitor, Mihai Gogoric, precum și maestrul Lazăr Patricei.

Rezultatul acestei acțiuni ar fi fost mult mai frumos dacă tov. ing. Ioan Colibaba, șeful sectorului I B ar fi eliberat elevilor uneltele necesare pentru încărcarea cărbunelui.

I. CIORTEA
corespondent

Abonamentele pe anul 1955 la ziarul „Steagul Roșu”, organ al Comitetului raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular raional, se pot face la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Documentele adoptate de sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Pentru asigurarea colaborării între toate statele Europei în scopul organizării securității lor colective

Mesajul adresat popoarelor lumii

În timp ce încetarea războiului din Coreea și Indochina și respingerea proiectului „comunității defensive europene” au adus întregii lumi speranța în lichidarea litigiilor care despart statele, acordurile de la Londra și Paris pun popoarele în fața primejdiei îngrozitoare, pe care o reprezintă pentru fiecare din ele reînvierea Wehrmachtului. În timp ce au fost făcute noi propuneri, a căror realizare poate asigura unificarea Germaniei, aplicarea acordurilor de la Londra și Paris ar da o lovitură serioasă forțelor democratice și naționale ale poporului german, ar așeza pretențiile militarismului german și ar sancționa scindarea Germaniei și a Europei.

În timp ce progresul realizat la O.N.U., în problema arzătoare a dezarmării și interzicerii armelor de exterminare în masă, întărește speranțele în pace, înfăptuirea acorduri-

lor de la Londra și Paris ar provoca o nouă goană a înarmărilor, a cărei povară ar deveni repede insuportabilă pentru toți.

Ratificarea acestor acorduri de către parlamente nu numai că nu ar menține posibilitatea tratativilor, dar ar crea o situație de natură să ducă la noi primejdii pentru pace în Europa și în întreaga lume.

În felul acesta, popoarele sînt puse în fața alternativei dramatice: fie tratative care să poată fi încununete de un acord rezonabil, fie un acț de samavolnicie, care poate reduce la zero destinderea încordării internaționale și anume înarmarea Germaniei occidentale și includerea ei într-un pact militar.

Popoarele trebuie să opună rezistență ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Popoarele trebuie să ceară începe-

rea imediată a unor tratative între cele patru puteri, în scopul unificării Germaniei pe calea unor alegeri libere, precum și în scopul încheierii tratatului de stat cu Austria.

Popoarele trebuie să ceară începerea imediată a unor tratative între toate statele europene, indiferent de orînduirea lor, pentru a-și asigura securitatea și prosperitatea generală pe calea colaborării între ele.

Nici unui guvern, nici unui parlament nu le stă în putere să dispună de soarta poporului împotriva voinței sale. Popoarele nu vor îngădui ca reparabilul să fie săvîrșit.

Ele nu vor adinite înfăptuirea înarmării Germaniei și prin acțiunile lor comune vor deschide calea spre securitate în Europa și spre pace în întreaga lume.

Consiliul Mondial al Păcii

Stockholm 23 noiembrie 1954.

Cu privire la lupta forțelor iubitoare de pace pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă

Acum patru ani a fost publicat la Stockholm un apel pentru interzicerea totală a armei atomice.

Campania desfășurată de toate popoarele în legătură cu acest apel a împiedicat folosirea bombelor atomice în Coreea și în Indochina. Lupta dîră a popoarelor a obligat de asemenea guvernele să înceteze operațiunile militare în Coreea și în Indochina.

Astăzi însă ne aflăm din nou în fața unui pericol de război, decurgînd din înțelegerea cursei înarmărilor și din dezvoltarea neîncetată a unor mijloace de exterminare în masă, avînd o tot mai mare putere de distrugere. Voința popoarelor poate și trebuie să asigure încă o dată înălturarea acestui pericol.

Consiliul Mondial al Păcii relevă cu satisfacție progresul înregistrat la O.N.U. în discuțiile asupra problemei dezarmării și interzicerii armei atomice. El subliniază că acest rezultat a fost obținut prin metoda tratativilor, ceea ce dovedește posibilitatea de a se ajunge la un acord pe calea compromisului. Tocmai această metodă a permis Adunării Generale să adopte în unanimitate rezoluția care deschide calea spre rezolvarea acestor probleme.

Tendința puterilor occidentale de a înarma Germania occidentală și de a o include într-un bloc militar prin acordurile de la Londra și Paris, sub-

minează însă eforturile îndreptate spre realizarea dezarmării și pune în primejdie rezultatele deja obținute.

Consiliul Mondial al Păcii salută tratativele care se desfășoară actualmente în problema folosirii pașnice a energiei atomice. El declară totodată că omenirea va fi în stare să folosească din plin energia nucleară pentru producția de pace numai după interzicerea folosirii acestei energii în scopuri de război. El este convins că realizarea unui acord în acest domeniu este pe deplin posibilă, la fel ca și crearea unui mecanism satisfăcător pentru exercitarea unei inspecții și a unui control riguros.

Consiliul Mondial al Păcii adresează marilor puteri apelul de a-și dubla eforturile pentru a ajunge neîntîrziat la un acord în aceste probleme importante pe baza propunerilor aflate în prezent, în curs de examinare. Atîta vreme cît acest scop nu este încă atins, Consiliul cere ca marile puteri să ajungă de îndată la un acord în ce privește interzicerea tuturor exploziilor experimentale efectuate cu bombe atomice și cu hidrogen, care în stadiul actual al științei pot fi stabilite cu ușurință și fără întîrziere. El cere de asemenea cu insistență tuturor guvernelor fără excepție să-și ia imediat obligația de a nu folosi niciodată și sub nici un pretext arma nucleară. Aceste acțiuni n-ar constitui totuși decît pri-

mele măsuri imediate a căror înfăptuire nu trebuie să întîrzie în nici un caz rezolvarea problemei principale: înlăturarea tuturor mijloacelor de exterminare în masă — atomice, bacteriologice și chimice — și reducerea generală a armamentelor. Mai mult, aceste măsuri ar constitui prin ele însele un mare pas pe calea unui acord mai larg și mai important în ce privește reducerea generală a armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă și instituirea unui control internațional, prevăzînd trimiterea unor grupe de inspecție în toate țările.

Consiliul Mondial al Păcii cere cu insistență ca fondurile care ar deveni disponibile ca urmare a unei dezarmări generale și controlate să fie folosite pentru ridicarea nivelului de trai al popoarelor, în special în țările înapoiate din punct de vedere economic.

El cheamă popoarele din lumea întregă să ceară pretutindeni și în permanență reducerea generală a armamentelor și interzicerea armelor de exterminare în masă. Fără aceasta este imposibilă o politică de pace. Voința popoarelor poate și trebuie să asigure realizarea acestor scopuri, dacă popoarele se vor uni în această luptă sfîntă și vor face cunoscută cu toată hotărîrea guvernelor și Organizației Națiunilor Unite uriașa lor năzuință spre pace, înțelegere reciprocă și solidaritate umană.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Cu privire la convocarea unui Congres mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace

Astăzi, cînd posibilitățile pentru întărirea păcii sînt atît de mari, se ivesc noi primejdii de natură să reducă la zero și aceste posibilități.

Numai o puternică mișcare a popoarelor înseși poate împiedica scindarea lumii în blocuri opuse unul altuia și reînvierea acelor armate care au adus omenirii în trecut atîtea lacrimi și atîta jale, poate elibera omenirea de povara grea a cheltuieli-

lor militare. Numai o asemenea mișcare poate asigura colaborarea dintre state în vederea prosperității lor, a menținerii independenței lor și a securității colective.

Consiliul Mondial al Păcii se adresează în mod solemn tuturor forțelor iubitoare de pace, tuturor bărbaților și femeilor care nu vor să trăiască în condiții de îngrijorare, neîncre-

dere și ură în relațiile dintre popoare. El îi cheamă să-și unească eforturile pînă nu este prea tîrziu.

Consiliul Mondial al Păcii adoptă hotărîrea de a convoca în cea de a doua jumătate a lunii mai 1955 un mare Congres mondial al reprezentanților tuturor forțelor iubitoare de pace.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii și-a încheiat lucrările

STOCKHOLM (Agerpres). — TASS În seara zilei de 23 noiembrie a avut loc sesiunea de închidere a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, la care au fost ascultate comunicările în legătură cu activitatea diferitelor comisii.

Lombardi (Italia), care prezidă sesiunea, a anunțat că Comisia pentru problemele organizatorice propune alegerea unor noi membri ai Consiliu-

lui Păcii. Lombardi dă citire listei candidaților. Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate propunerea referitoare la alegerea de noi membri ai Consiliului Păcii.

În componența Consiliului Mondial al Păcii au fost aleși:

Jose Da Frota Moreira, deputat în parlament (Brazilia); Alberto Cavalcanti, cineast (Brazilia); Cezar Dacorso, șeful bisericii metodiste (Bra-

zilia); Joris Ivens, cineast (Olanda); Purlodiningrat, profesor (Indonezia); Siradjudin Abbas, președintele grupului musulman din parlament (Indonezia); Nino Fogliarisi, profesor (Italia).

După aceea, sesiunea a trecut la adoptarea hotărîrilor și recomandărilor.

După aceasta, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a fost declarată încheisă.

Delegația R. P. R. la Conferința europeană în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa

Guvernul R.P.R. a desemnat delegația care va reprezenta Republica Populară Romînă la Conferința europeană în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, convocată pentru 29 noiembrie, din inițiativa Uniunii Sovietice.

Delegația este compusă din: Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației, Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar în U.R.S.S.

(Agerpres)

Componența delegației guvernamentale cehoslovace la conferința europeană

PRAGA (Agerpres). — Ceteká.

La 23 noiembrie, guvernul Republicii Cehoslovace a adoptat componența delegației guvernamentale la conferința pe întreaga Europă convocată pentru 29 noiembrie din inițiativa guvernului Uniunii Sovietice.

Din delegație, care este condusă de primul ministru, V. Strojky, fac parte: V. David, ministrul Afacerilor Externe; Plojhar, ministrul Sănătății; E. Slexhta, ministrul Construcțiilor, și J. Vosaglik, ambasadorul Cehoslovaciei în U.R.S.S.

Congresul al XII-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol

ULAN BATOR (Agerpres). — TASS În sesiunea din 23 noiembrie a Congresului al XII-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol (P.P.R.M.) congresul a fost sălutat de delegația Partidului celor ce muncesc din Ungaria și de delegația Partidului Muncitoresc Român. S-a dat citire mesajului de salut din partea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Procesul inscenat Partidului Comunist din Germania

KARLSRUHE (Agerpres). — A.D.N. La 23 noiembrie, secția I-a a Tribunalului Constituțional Federal vest-german de la Karlsruhe a început judecarea procesului inscenat Partidului Comunist din Germania de către autoritățile de la Bonn.

La începutul sesiunii, președintele Tribunalului Constituțional, Wintrich, care prezida, a făcut o declarație în care a arătat că, în cursul ultimelor săptămîni, tribunalul a primit numeroase cereri de a închide procesul împotriva Partidului Comunist din Germania. Dar, a spus el, nu tribunalul este acela care poate hotărî dacă să judece sau nu procesul.

Apoi avocatul dr. Kreger (Berlin), în calitate de reprezentant al Partidului Comunist din Germania, a cerut tribunalului să elibereze din starea de arest pe Fritz Rische și Joseph Ledwohn și să anuleze mandatele de arestare emise împotriva lui Max Rejmann și Walter Fisch.

Kreger a arătat că, numai după satisfacerea acestui demers, reprezentanții conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania vor putea fi de față la proces. El a declarat, de asemenea, că Tribunalul Constituțional Federal nu a creat condițiile necesare pentru ca procesul să se desfășoare normal din punct de vedere juridic.

Avocatul dr. Kaul a cerut ca Wintrich să nu ia parte la procesul împotriva Partidului Comunist din Germania, întrucît el nu numai că a funcționat în cadrul justiției hitleriste, dar, datorită comportării sale ireproșabile din punctul de vedere al autorităților hitleriste, în 1940 a fost înaintat în grad.